

[Ømann.]

rence i fremstillingsprocessen. Det er jo simpelt hen ude af takt med realiteterne, at der skal gives 250.000 kr. for en cigar-kasse på 130 m². Rent umiddelbart ville jeg tro, at produktionsprisen kunne tvinges henimod 100.000 kr. ned, og hvis den kerne, hvortil alle procentuelle omkostninger og kunstabet hæfter sig, bringes ned, ja, så bliver virkningen jo formidabel. Hvis man samtidig afskaffer den prisstigning på grundene, som kapitaliseringen af statsstøtten fremkalder, er man et langt stykke af vejen.

Jeg er ikke overrasket over de tekniske indvendinger, der er rejst mod lovforslaget. Jeg vil tro, at det kunne køre, og også at det kunne køre alene i den første tid. Men jeg erkender da, at dette lovforslag må ledsages af en bestemmelse om, at private renter ikke kan trækkes fra, for disse to ting hører uvægerligt sammen. Jeg vil ikke tro, det var absolut nødvendigt at sammenkoble det, skal vi sige det første par år, hvor den ordning, som her er foreslået, skulle fungere, men det vil jo blive nødvendigt senere hen. Og her vil jeg gerne sige om de betænkeligheder, der er rejst med hensyn til mulighederne for at sondre mellem privat gæld og driftsmæssig gæld, at de er ikke så store, som det her er skildret. Der kan i visse grænsetilfælde være vanskeligheder ved regnskabsmæssigt at fastslå, om en gæld er erhvervsmæssig, men i al almindelighed vil det fremgå med meget stor tydelighed, om en gæld er forretningsmæssig eller den er brugt til afholdelse af privatforbrug eller til anskaffelse af private, varige forbrugsgoder.

Jeg synes, at ordførernes indlæg har været positive i den forstand, at der er kommet en række tanker frem om, hvordan man kunne imødegå den misere, vi er i. Man kunne på forskellig vis afskaffe fordelene ved fremtidige køb. Allerede det ville have en ret kraftig virkning på huspriserne. Man kunne sætte en grænse for skattefordelene ved særlig kostbare huse, man kunne gøre fradraget uafhængigt af indtægters størrelse, og man kunne lægge to loft over fradraget. Man kunne nægte fradragsret for ejendomsskatter, man kunne foreslå en forøgelse af lejeværdien. Alle disse tanker giver grundlag for en drøftelse i udvalget, en drøftelse, som jeg ser hen til.

Den fg. finansminister (*Ninn-Hansen*): Jeg skal ikke gøre yderligere bemærkninger om det af SF fremsatte lovforslag. Hr. Ømann har jo selv angivet, at der ikke var nogen tilslutning til det. Selv om man ikke ville afvise alle problemer i forbindelse med spørgsmålet, var der altså ingen, der ville slutte sig til lovforslaget, og derfor er der vel ikke grund til at komme nærmere ind på dette.

Nu skal det også indrømmes, at det ikke er nogen let sag at stille forslag om. Det er vist 3-4 år siden, der kom en betænkning, som indeholdt et forslag om, at både ejere og lejere skulle have et fradrag for renter og ejendomsskatter. Så vidt jeg husker, var det hr. Ømanns partifælle hr. Aksel Larsen, der under en debat her i tinget betegnede dette forslag som den skøre plan. Der har altså været tilfælde tidligere, hvor der har været gjort forsøg, og hvor det ikke er lykkedes, men vi må vel sige, at det, der var hensigten dengang med forslaget i betænkningen om en nærmere ligestilling mellem ejer og lejer, har vi i hvert fald i nogen grad opnået gennem boligsikringsordningen for lejerne, således som det også er nævnt af flere ordførere.

De spørgsmål, der i øvrigt er rejst fra forskellige ordføreres side angående hele problemet, synes jeg udmærket vi kan drøfte i udvalget, og de tanker, der er fremsat — jeg opfattede det nærmest som tanker og ikke som direkte forslag — er vel også bedst egnede til udvalgsbehandling. Jeg forstod, at såvel hr. Grünbaum som hr. Stetter, hr. Niels Andersen og hr. Helge von Rosen var enige om, at der ikke må ske nogen forringelse for de nuværende parcelhusejere, og at der er enighed om at respektere boligforliget.

De spørgsmål, der blev rejst, og de tanker, der blev fremsat, vedrører, som hr. Grünbaum nævnte, for det første problemet om de nuværende ordningers indvirkning på grundpriserne, og det er jo rigtigt, som hr. Grünbaum sagde, at regeringen lægger megen vægt på at hindre store grundprisstigninger. Det andet er, at vi synes, der kan være noget misforhold mellem det, man får ud af en direkte opsparring og af den indirekte opsparring, som der i nogen grad er tale om, hvor det drejer sig om afbetaling på en gæld. Vi kunne vel alle,